

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а ми возьмеш милости і щри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових ісаїямь М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Reichswehr про подорож д-ра Кербера.

(X) Тепер уже й півурядові голоси признають, що подорож д-ра Кербера мала не лише ціль інспекційну, але також політичну, як ми спершу се висказали. Близька правительству Reichswehr, котра запевняла, що ся подорож не має ніяких політичних намірів, зазначає, що др. Кербер, опинивши ся в Галичині, перестав бути лише міністром внутрішніх справ і судівництва, а почув ся також керманічем внутрішньої політики державної і проголосив вдруге відому свою програму про «безпристрастну витривалість». Але мимо того ся промова викликала так по німецькій як і по чеській стороні певне занепокоєнє. Прихильний настрої, який проявив ся серед Поляків, є важною прикметою сеї подорожи, запевняє Reichswehr. Від часів гр. Баденього Поляки троха відсунули ся від правительственного боку, а навіть за міністерства гр. Туна були більше членами правиці, як прихильниками правительства. Взаємини між правительством а польским Колом охололи і се мало свої психологічні причини. Правительство гр. Баденього так вдоволяло Поляків, що кожде инше мало трудне становище і мусіло розчарувати. Др. Кербер з п'ятном німецького урядника вже задля того не міг числити на прихильний осуд своєї діяльності. Між правительством отже а Колом не було сердешности. Подорож д-ра Кербера по Галичині спричинила в одній хвилі зворот і привернула нараз контакт між обидвома сторонами і сердешність. Чи се були промови обосторонні, чи особистий побут д-ра Кербера в краю причиною сего звороту, досить, що відносини стали щиріші.

Чи ж задля того мали би тривожити ся Чехи або Німці? — питає Reichswehr. На перший погляд видає ся се чудним. Можна би сподівати ся, що парламентарні сторонництва повинні би радо бачити таке зближенє правительства, бо доси все єму докорювано, що оно відсуває ся від сторонництв, щоби самовладно панувати. Тепер же, коли навіязує ся якийсь почин до утвореня парламентарної більшости, проявляє ся зачудованє. Показує ся, що в тих докорах сторонництв звернених до правительства, що оно удержує ся без більшости і нічого не хоче зробити для єї утвореня, не було щирости. Тепер показує ся, що самі сторонництва тепер тривожать ся зєдиненою парламентарною більшостою і то так само боять ся такої більшости, до якої самі належали-б, як і такої, з котрої їх би вилучили. Поляки можуть бути лише одною частиною такої більшости, а до неї мусіли-б належати Німці або Чехи, як з того мала би для правительства вийти яка користь. Чехи боять ся, що польско-німецька більшість відокремилася-б їх і засудила на довгу неміч, а Німці тривожать ся думкою, що правительство може одного краснаго поранку знов зєдинити розбиті частини давного залізного перстеня. Досвід поучив, що обструкцією сегодня не

можна нічого досягнути і д'ятого всякий не рад би лишити ся поза парламентарною більшостою.

Але й до більшости не радо пристають, бо приналежність до більшости має також свої неприємности. Колиб зложила ся така більшість парламентарна, тоді прийшли би на чергу великі економічні справи і треба би голосувати «так» або «ні», прийшла би на чергу австро-угорська угода, торгові договори і треба би показати барву. А се іменно немилосторонництвом, що тим можна би накликати на себе одвічальність перед виборцями. О много безпечнійше, наколи уживає ся §. 14-го. Сей § 14-ий звалює всю одвічальність на правительство, а поза ним можна все ще відгривати ролю невдоволеного і нарікати, що угода є до нічого і що не годило ся торгових договорів заключати при таких некорисних услівях. Отже щоби не наражувати ся і мати свобідну руку, не раді би сторонництва належати до більшости, а всеж таки кожде сторонництво знов бойть ся, щоби проти него не станула зєдинена більшість. Подорож д-ра Кербера розкрила одну тайну: великі сторонництва, Німці і Чехи жалкують і нарікають, що керму державну має в своїх руках правительство, котре не хоче допустити до утвореня парламентарної більшости, але они жалують ся на те лише, щоби не можна замітити, як їм вигідно з тим, що нема такої більшости. Тепер др. Кербер лише розмахнув ся, щоби зблизити ся до парламенту, а сторонництва знов бажають, щоби він як найдалше від них відсунув ся.

Вистава „Сокола“.

Минулого тижня Львів мав нагоду оглядати виставу дарів на фантову лотерію тов-а «Сокол». Виставу уряджено в найлюднійшій переході, іменно в пасажи Міколяша, в великій салі, яка заледви помістила богату збірку найріжнороднійших предметів штуки, домашнього промислу і всяких хатних приборів, та гарних і цінних дрібниць.

Аранжери сеї вистави дуже влучно зробили, що не силіли ся на жадну систематику фантів, а порозкладали та порозвішували їх в живописній ріжнородности, так, що око видця не томило ся, оглядаючи се неперевране прямо число найріжнороднійших подробиць. Фантів посідає вже тепер лотерія «Сокола» поверх тисяч, а при звєній вчинности наших красавиць та підмові всеї суєспільности зросте число фантів до двох тисяч.

Мимо всеї ріжнородности, дали ся однак зазриміти поодинокі групи на тій виставі, які вказують, в чім найбільше любує ся наша суєспільність. Природна річ, що найсильнійше був заступлений відділ ручних жіночих робіт, а між ними народних вишивок. Справді чудувати ся треба, яку ріжнородність в узорах та яку винахідчивість в примінюваню їх проявляє наше жіноцтво. Рушники, сорочки, обруси, настільники, серветки, пішєвки, подушки до опираня, мужєскі краватки і... пантофельки, гердани і гердаво-

ві роботи, рамки та підставки — те все аж мінило ся своєю оригінальністю, гармонійним укладом, добором красок. Дуже богата колекция була всяких підставок на лампи та годинники і вішал на щітки та рушники. Деякі визначували ся правдиво артистичною роботою. Не менше численні були окази подушок до опираня на меблі, на дорогих материях вишиваних і мальованих. Також богато макатів з артистичними мальовилами окрашувало стіни великої салі. Ся група була справді богата і интересна.

Побіч сего мусимо окремо згадати про гарну колекцию шовкових виробів, іменно шовкових коронкових хустинок і шаликів. Особливо цінним признавали звій шовкової, широкої коронки, виконаної в дуже містерний спосіб ручною роботою.

Дуже займаюча була також група гуцульських різьб та вибивань в дереві і взагалі снідерські роботи. Тут визначали ся передовсім два цінні, гуцульські топірці, викладані кольоровими пацьорками і мосяжними дротами; робота дуже містерна, знатної вартости. Не менше цінні були дві стоячі рамки, на кільканайцять фотографій кожда, глибоко різьблені і артистично скомпановані. Різьблені рамки на стіну, коробки різьблені і вишквані, підставки і хрести, містерно складані з кусочків дерева — доповняли сю оригінальну, а справді цінну групу.

Менше обильно наплинуло дарів з обсягу кераміки, бо крім кілько гарно мальованих тарелів, був замінний тільки один великий вазон, виконаний для «Сокола» учеником коломийської гончарської школи. Вазон окрашений гуцульськими мотивами, а по середині оперізує єго пояс гімнастикуючих ся Соколів. Наші мисливі обдарили лотерію гарною збіркою цалючих та оленячих роїв, з між яких особливо одні, величезні росхи звертали на себе увагу всіх гостей, а знавці оцінювали їх вартість на 120 зр.

І знов треба вернути до робучих ручок нашого жіноцтва, та подивляти ріжні дрібнички, зложені і прикрашені їх пильністю в злуді з добрим смаком. Ріжні пушки і бомбоверки, копички ріжних форм і найріжнороднійшого матеріалу, теки на альбоми і на стіну і т. п. Окрема згадка належить ся подивлюваням на двох теках прикрасам з гусячих пер, уложеним в найчуднійші цвіт, листє і парости. Справді ніжні мусять бути ті ручки, що викінчили таке тонке і прекрасне діло.

Слабку в відношеню участь прийняли наші артисти в збогаченю сокольської фантової вистави. Ті образи, що були на виставі, походять як довелисьмо ся з карточок, причіплених до кожного фанту, з жертволюбности приватних осіб, а представляють собою переважно невелику артистичну вартість. Найціннішим предметом є ще, по нашій думці, палета бл. п. Корниля Устияновича, представляюча вид Неаполя, огляданого із внутра якоїсь печери; темний, дивкий отвір гроти і в дали мріючий вид міста і вулькану в яєних філях совця складають ся на оригінальний і вдачно хоплений контраст. Образ п. Труша з видом якогось православного монастиря, цінний хиба самим іменем автора. Один кравид п. Панькевича буде вельми приємним дарунком для щасливого виграча. Кілька палеток п. Зеткевича представляють собою чисту, ремісничу роботу. На двох портретах Шевченка тільки шапка була подібна до себе. Єще було кілька образів на блясі, маючих представляти кравиди.

а вкінці цілий ряд літографій і штихів з нашої історичної минушини та з жанрових картин.

Так само і літерати і музики не дуже поспішили ся запомочи «Сокола». Повних, гарно оправлених своїх видань не надіслав ніхто, а тільки поодинокі книжки, хоч деякі з них, правда цінні і в розкішній управі. Також і колекція нотів невеличка, хоч тут була би нагода для наших композиторів пособити загальній справі і власній славі гарним дарунком для сокільської лютерні на будову власного дому.

Последню групу вистави становили найрізноманітніші дрібнички, розставлені в окремій шафі та на трьох східкових підвисеннях. Були там навіть цінні річи, як прибори до подорожи, в елегантній коробочці з англійської шкіри, магнічна лямпа з усіма приборами (з якої последнего дня вистави запродуковано публиці світляні образи), статуя коня, срібний сервіс до кави, сервіси до куреня, штудерна коробка на папіроси, різні, гарні каламарі на бюрко, і б. и. якого годі спам'ятати і не в силі перечислити.

Як вже згадано було, кождий фант заосмотрений карточкою, на якій виписаний жертводавець і порядочне число фанту, під яким збуло ся оголошене в часописах про одержане і зареєстроване фанту. «Сокол» носить ся з наміром устроїти ще одну виставу фантів перед самим тягненем, яке відбуде ся підчас сегорічного карнавалу. Тоді не тільки буде можна подивляти ціле богацтво жертволюбности, але також — бгеви мапу — забрати собі виграний фант. Але до виграня треба мати... переписний листок «Сокола», який можна набути в «Соколі» у Львові (ул. Коперника 9.), у всіх Народних Торговлях і більших книгарнях та торговлях на провінції.

За п'ять днів звиділо виставу до двох тисяч осіб, майже виключно Русинів—зі Львова, а по часті з провінції. Число звидівших було б о много більше, коли би було оголошено виставу плякатами. На виставу загостив також краєвий маршалок гр. Бадені і при відхіднім купив кілька льосів. Впрочім майже кождий по огляненню вистави заосмотрював ся при касі в льоси, а се було запорукою, що виставлені фанти загалом подобали ся. Можна надіяти ся, що розпродаж льосів-кореспонденток піде тепер скорим кроком по цілій Галичині, та що невеликий запас тих льосів небагом вичерпає ся, а тим самим зросте фонд будови дому нашого найдіяльнішого тепер, загалом симпатичного «Сокола». Дай Боже, щоби почате діло будови сокільної звершило ся як найскорше, та щоби «Сокол» не потребував довго тиняти ся в комірнім, як нині.

Япансько-російська війна.

За рікою Тайшего.

Куропаткина доносить телеграфічно цареві з дня 5. вересня: Відворот наших військ з Ляояну на правий бік ріки Тайше відбув ся вночі з 3. на 4. с. м. в добрім порядку. Задні сторожі відперли кілька атаків неприятеля. Дня 4. с. м. зміцнив неприятель своє становище напротів нашого правого крила і розтягнув там свою лінійну від копальні Єнтай на північ в напрямі з Єнзіков до Мукдену. Стверджено, що неприятель перейшов через ріку Тайше в північній місці на захід від Єнзіков. Також з Ляояну і околиці переправили ся Япанці дня 4. с. м. на правий беріг. — Дневник Daily Mail довідує ся з Пекіну, що страшенні, надлюдські виселеня последних днів вичерпали цілковито япанську армію, так само як і російську і в наслідок сего наступила мала перерва в неприятельських кроках. Дороги розмокли задля дощів і не дозволили обом сторонам при зміні позицій забрати тяжких гармат з собою. Рух Япанців на крила здержали Росіяни однак Япанці, розвідавши балюнами про російські позиції, з тим більшим натиском ударили на їх слабі місця. Япанські війська цілі два дні були в поспішнім марші, через 6 днів стояли в ровях, повних води і майже дві доби не їли нічо, бо не можна було довести провіанту. По последней атаці на багнети Япанці були такі знеможені, що навіть не мали сили стріляти. Япанські гармати острілюють без перерви простор між Ляояном, а мостом, побудованим через ріку Тайше. — Як видно з того, Росіяни держали ся хоробро і що найбільше з рівними стратами по обох сторонах вийшли з дуже критичної позиції. Тепер Куропаткин займає сильні позиції коло закопів угля в Єнтай на яких 10 — 20 кілометрів на північ від закрутів ріки Тайше, здовж відноги залізниці, що лучить ті закопи з головним шляхом манджурскої залізниці. Тут прийде правдоподібно до другої битви, бо майже вся япанська армія вже переправила ся на правий бік ріки Тайше, а Куроки лежить зі своїми військами в найближшій сусідстві російських позицій. Коли Япанці схотять дійти до Мукдену то будуть мусіти ще кілька разів випирати Куропаткина з его позицій. Буде се становити ся для них чимраз трудніше, бо Куропаткинови прибувають резерви з поблизького Мукдену, а небагом і лев Манджуриї, звисний ген. Леневич стане в его таборі. Мапа показує поза теперішніми російськими позиціями ще три паралельні гірські гребені, попереділювані річками, які Куропаткин без сумніву уже як нові заборонила; потім починає ся вже долина аж до сплавної ріки Гун, яка також здержить Япанців на якийсь час, а за рікою Гун-го лежить доперва

Мукден в віддаленю 5 кілометрів. Безперечно, що російські війська осягнули в тій війні рекорд в тактичнім, умілім цофаню. Навіть серед найтяжших обставин бачимо їх не втікаючих перед ворогом, а уступаючих ему крок за кроком, борючись в відвороті і внаше тягнучи его за собою. Як небудь оесудити-б битву під Ляояном, то вчасне вицофане такої величезної армії з переправою через ріку і занятя нового оборонного становища треба Куропаткинови зачислити у велику заслугу, бо, як звісно, відворот у великих часах є одною з найтрудніших тактичних задач.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновлені передплати, зглядно о вирівнане залеглистих та о приєднуванє нам нових передплатників.

НОВИНИ.

— **Календар.** В середу: руско-кат. Тита, Вартоломея; рим.-кат. Рєрїни дїви. — В четвер: руско-кат. Адріяна, Наталїї; рим.-кат. Рождество Прєсв. Д. Марїї

— **Президент міністрів др. Кербер** поїхав вчєра рано із Стрия до Борислава і того самого дня повернув до Дрогобича, де в будинку староства удїляв авдївенцій. В полудне відїхав до Хирова, де був в монастири Євїтїв на обїді. Звїдтам поїхав вєчером до Закопаного. По дорозї на більших стациях витали его представителї властїї.

— **3 „Висшого Інститута музичного“.** Вписи відбувають ся щоденно від 6. до 1/8 год. вєчером, а в недїлі і наші сьвята від 11 1/2 до 1. год. в комнатах „Рускої Бєсїди“ (Ринок ч. 10. I пов.) а то з причини невикінченя нанятого мешканя при ул. Вірменській ч. 2. Інформацій удїляє секретар Інститута п. М. Волошин, канд. адвок., ул. Замойского ч. 9., себто листовні запитаня, при чїм належить долучити марку ка відповідь; — устно інформує в висше наведених годинах урядових в „Рускій Бєсїді“. Початок науки оголосят часописи. — *Дирекция.*

— **Музикальний вєчерок в Олєську** відбуде ся дня 8. с. м. заходом олєської філії „Просьвіти“ в домі Квятки з отсею програмою: 1) «Молитва», слова Конєського, музика Лисєнка, хор дївчат. 2) «Ой одна я одна», слова і музика Лисєнка, сольо жїночє. 3) «Над Прутєм», слова і музика Воробкевича, хор муж. 4) «Туга за вїтчїною», композиция Юнгмана, гра на цитрі. 5) «Цьвітка дрібная», слова Шашкевича, музика Матюка. 6) «Де Днїпро наш котить хвилї», музика Вербицкого, хор муж. 7) «Марш Соколів», хор сокільський. 8) «Закувала та сива зазуля», слова і музика Ніщиньского, хор мужеский. 9) «Під стяг Просьвіти», апострофа до генїя просьвіти. — Початок о 8. год. Цїна місць: крісло 1 К 50 с, місце в лавках 1 К, місяя стоячі по 50 с, для селян 20 с; о наддатки упрашає ся. — По вєчерку відбуде ся забава, обмежена на запрошених гостей. Стрїї вїзитовий.

Діти Вахюшика.

Драма в 4-х діях С. Найдєнова, переклав з російского Йосип Стадник.

(Дальше*).

ОЛЕКСІЙ. Простїть мамочко... Я зайшов би був пізнійше...

(Мовчанки. Олексій не чай; Аріна Іванівна сїдає проти нього, з жалем глядить та докірливо хитає головою).

АРИНА ІВАНІВНА. Олексійку, що мені з тобою робити? Батько як побиває ся... Чому ти такий?

ОЛЕКСІЙ. Я не можу вам нічо сказати.

АРИНА ІВАНІВНА. От сьогодні знов ніч прогуляв.

ОЛЕКСІЙ. Ну, так щож з того? І буду... хочучу... дайте мені спокій!

(Аріна Іванівна плаче).

АРИНА ІВАНІВНА. І в кого ти такий вдав ся? Всі у нас такі смирні та тихі...

ОЛЕКСІЙ. При батькові... а за пазухою ножи у всіх... Остогидно сидіти дома.

АРИНА ІВАНІВНА. Бог з тобою, Олексійку, ти матери таке говориш?

ОЛЕКСІЙ. Буде вже з вас! (мовчанка, Олексій хоче щось сказати, але єму стидно; довго не

може рішити ся, аж на кінець, з безлічною свободою каже:) Мамо, я потребу гроший.

АРИНА ІВАНІВНА. Знов гроший! Якже се так, Олексійку? Деж я возму? Сам знаєш, три рублі позичила вчєра у Авдотї, тай тобі дала.

ОЛЕКСІЙ. Мені не три рублі потрібні... двацять рублів потребую...

АРИНА ІВАНІВНА. Господоньку! А тобі на що?

ОЛЕКСІЙ. Потреба, доконечно потреба. Як що ви не роздобудете, то я можливо, що... Ви простїть мені, знаю, що я підлий, але наколиб ви могли зрозуміти... (здержує сльози).

АРИНА ІВАНІВНА. А деж їх взяти? (думав) Клявдочка не дасть... У неї є в скарбничці.

ОЛЕКСІЙ. Так возьміть їх.

АРИНА ІВАНІВНА. Не дасть. Господи, що се таке? Ти хоч би Богу помолив ся. Думки у тебе не того... Ти подумай про себе, подумай!

ОЛЕКСІЙ. Я думав багато.

АРИНА ІВАНІВНА. Чогож тобі бракує?

ОЛЕКСІЙ. Житя... Все опротивило мені — і тут і в школі! (случайно підносить рукою скатерт на столї тай побачив гроші покладені Аріною Іванівною).

АРИНА ІВАНІВНА. От є у мене пять рублів, приладила на молебень... Хіба дати?

ОЛЕКСІЙ. Дайте!

(Аріна Іванівна відходить. Олексій глядить на гроші і думає: взяти їх чи ні? Мовчанка. Сьміло хапав гроші, скоренько ховає їх в карман,

біжить до передїї, швиденько бере палтьо і шапку тай вибігає в сїни. Коло хвїнї ситовзнув ся в Авдотїю. Авдотя відходить до дверий спальні тай відхиляє їх).

АВДОТЯ. Запрягля... Пора послати до міста.

(Аріна Іванівна виходить зі спальні тай вивозата ховає гроші у кишеню).

АРИНА ІВАНІВНА. А Олексійку де?

АВДОТЯ. Вже пішов любенький синок.

АРИНА ІВАНІВНА. Пішов. Чогож він так швидко? Хотїла єму дати пятачок на снїданє.

АВДОТЯ. Ну! Вже і пятачок! От давайте гроші до міста.

(Аріна Іванівна підходить до стола тай шукає).

АРИНА ІВАНІВНА. Деж то вони? Під скатертть поклала. Ти не брала?

АВДОТЯ. Ні.

АРИНА ІВАНІВНА. Що се таке? Господоньку! Треба Акулїну поспитати.

АВДОТЯ. Вона бїльє качає, в кімнату не входила.

АРИНА ІВАНІВНА. Боже мій: Невжеж Олексійку? Якжеж воно? Се не може бути, щоб він!

АВДОТЯ. А хтож? Адеж не кітка зїла!

АРИНА ІВАНІВНА. Авдотю, щож воно буде? Господоньку, який грїх! (цілковито збентежила ся, зватїла кошергу, що лежить коло припїчка та стукав нею об землю, визиваючи тим Клявдию).

*) Гл. ч. 173 «Руслана».

— **Із Снятина** пишуть нам: Дня 4. с. м. при переїзді президента міністрів д-ра Кербера з Черновець до Станиславова явилися на двірці в Снятині начальники тутешніх властей, аби представити ся д-рови Керберови. Крім управителя снятинського староства п. Левицького і начальника суду п. Онискевича та бурмістра п. Немчевського з міською радою, був також повітовий маршалок Мойса, посол Длужанський і кількох дідичів. Дідич Мойса дякував д-рови Керберови за утворення школи реальної в Снятині і просив о управильнене русла Прута і Черемоша Снятинський повіт такий вже щасливий, що крім названої школи і регуляції рік нічого не недостає йому до добробиту. Має вже навіть нову повітову раду в подібнім складі як давніше, бо з сільської куриї, яка одна могла змінити ся, перейшла, завдяки цигарам, ковбасі і пивови т. зв. умірковано-повітова ліста. Винні сему одному народні організатори повіту, що спали до послідної хвилі самі і других приєнали. Снятинський повіт є знаменитим матеріалом до організації. Замало заснувати 33 «Січ» в повіті на 39 сіл! Треба, аби ті товариства жили, не радикальствували, були одної думки і не хрунили. Вираді йде змагане до ліпшого, лише дуже звільна, бо до I кл. реальної школи в Снятині вписалося 21 руских дітей. В другій класі є 10 Русинів, отже разом є 31 учеників-Русинів. Та глянємо, як дбають про тих Русинів! Чи мають они учителя рускої мови? Чи є в реальної школі системізована посада руского катехита? Нема ні одного, ні другого. Если би не руска бурса «Шкільної Помочи», в якій є сего року 20 учеників, то діти забули би, що они є Русинами. Ся бурса є справдішим добродійством для убогої молодіжи, а виділови «Шкільної Помочи» за щирю опіку моральну і матеріальну учеників належить ся заслужена подяка. Як вже оголошено, «Шк. Поміч» набула гарну реальність для поміщення бурси з заощаджених в минулім році щедрих жертв на бурсу. Наша жертволюбна суспільність і сего року може не забуде про сю бурсу і допоможе «Шкільній Помочи» сплачувати довг і удержувати 20 учеників, принятих по дуже низькій платні, або зовсім даром. — *Н. К.*

— **П. Александер Мишуга**, наш славний земляк і оперовий тенор, обіймає в варшавській музичній консерваторії посаду професора сольового співу.

— **З Тов-а св. Петра**. На річ Тов-а св. Петра в місяці серпню прислали (в коронах): пані Евдокія Труш-Шехульська 10; декан бобрецкий о. Штогрин 36, на котрі зложили: 5 церкв в Баківцях по 5, завідатель Баковець о. Глібовицький 1, церква в Городиславцях 5, брацтво в Городиславцях 3, а парох Городиславич о. Дяків 2; пар. Славска о. Евстахій Качмарский 43, на котрі зложили: церк. в Синевідску північній 5, дві церкви в Павлу 10, церк. в Козьові 6, о. А. Здерковський з Крушельниці, о. Я. Лучаковський з Орави, о. І. Кулик з Сопота, о. В. Коптюх з Лавочного, о. Е. Петрович з Оравчика, о. В. Давидяк з Тухлі і п. Лев Левицький начал. суду в Сколім по 2, а о. Строчкий з Синевідска, о. Устиянович з Головецька, о. Сабат з Синевідска, о. Н. Левицький з Плява, о. Роснецький з Хутаря, о. Охримович з Козьови і его жена і п-ні Емілія Строчка з Синевідска вижного по 1; пар.

в Братківцях о. Петро Нижанковский від там. церкви 6, а від себе 2; складка на весілю ц. к. адюкта суду п. М. Пюрка в Винниках 18-70; о. Зарихта пар. в Шляхтинцях 10; о. Концевич завідатель в Тухольці, дек. скільського від церк. 5, а від себе 1; пар. св. Петра у Львові о. Яримович від там. церкви 5, пар. в Лузіно о. Дометій Бородайкевич від себе і церкви 12; управ. школи в Лашках корол. 10, яко неуриняту належитість за похорон; дек. галицький о. Шефер 118, на котрі зложили: церкви в Болшові, Болшівці, Войнилові, Галичи, Дубовиці, дочерна в Середнім і Должці, Дубівцях, Залукві, Кунашові, Демянові, Мартинові новім, доч. в Мартинові старім, доч. в Тенітниках, Німшині, Сівці, Тустани, доч. в Семиківцях, Крилосі і Яблонові по 5 К, о. Шефер пар. Болшова, о. Свистун пар. Болшівця, о. Мандей пар. Войнилова, о. Винницький пар. Галича, о. Любінецький пар. Дубовиці, о. Дворянин пар. Дубовець, о. Лаврецький пар. Залукви, о. Авдиковський пар. Кунашева, о. Студинський пар. Демянова, о. Дякий пар. Мартинова, о. Кумановський пар. Німшина, о. Мулик пар. Сівки, о. Молчковський пар. Тустани, о. Говшовський пар. Крилоса, о. Гойванович пар. Яблонова і о. Гвоздецький завідатель Скоморох нових по 1, а п-ні Навроцька з Перевізня 2; дек. збаражский о. Рейтеровський 203, на котрі зложили: церкви в Супранівці і Розсоховатці по 11, церк. в Клебанівці, Коршилівці, Скориках і Дубівцях по 6, церкви в Стрийці, Зарубинцях, Доброводах, Чумолях ад. Доброводи, Новиках, Іванчанах, Гнилицях вел., Гнилицях мал., Шилах, Шельпаках, Лисинцях, Стегниківцях, Красносельцях, Розношинцях, Кийданцях, Романових селі, Лубянках виж., Лубянках ниж. і Іван Кардаш провізор церк. в Луб. виж. по 5; Емілія Янонич жена пар. в Медині, Ем. Мриглодович жена сотр. в Стрийці, Марія Пайкуш жена пар. в Зарубинцях, М. Терещук жена сотр. в Доброводах, о. Алиськевич пар. в Доброводах, его жена Емілія і дочка Евгенія, о. Перфецький пар. в Іванчанах і его жена, п-ні Александра Копертивска жена пар. в Супранівці, Стефанія Витошинська жена пар. в Гнилицях вел., Ольга Семків жена сотрудника в Гнилицях мал., Евгенія Вербицка дочка пар. в Шилах, Александра Копистянська жена пар. в Клебанівці, Василь Герасимович син пар. в Терпилівці і Анна Герасимович дочка пар. тамже, Евгенія Голіната жена сотр. в Шельпаках, о. Бохеньський пар. в Розношинцях, Семко Триюда дяк з Розношинець, Антоніна Рейтаровска жена дек. збаражского і Іванна Бачинська жена сотр. в Лубянках по 2 К. (Д. б.).

— **Многоязычний край**. Англійські Індії в полудневій Азії числять 294 мільонів душ населення, яке належить до 147 різних народностей. На основі перепису населення з 1901 р. було в англійських Індіях: Малайо-Полінезийців 7.831, Індо-Китайців 11.712.229, Мундів 3.179.275, Дравідів 56.514.524, Індо-Европейців 221.157.673, Семітів 42.881 і Гамітів 5.530. Прочих 1½ мільонів душ припадає на 140 народностей, які замешкують неприступні степи північних і середніх Індій.

— **Славний скрипкар** Ян Кубелік має заключити — як доносять чеським газетам — угоду з двома імпресаріями на подорож по Америці. Імпресарії платять Кубелікови за 100 концертів

мільон франків, дають повне удержане і покривають кошти подорожи не лише ему але і его жінці і шістьом слугам. Та артистична прогулька має почати ся в жовтви 1905. року в Сан Франціско. Кубелік просив о два тижні проволочки до надуми. Сейчас по підписаню угоди одержать чверть мільона франків. Сей гонорар без сумніву є найвисший, який коли небудь одержав артист в подорожи по Америці.

— **700 літ вязниці**. Російські власти поводять ся безцеремонно супроти вязнів а то й підозрілих о проступок горожан, шож діють они із «політичними» проступниками на далекім Сибірі, те не важко буде собі уявити. В крайній розпущі взяли ся «політичні» в Іркуцку за оружний опір супроти властей, забарикадувавши ся у своїй тюрмі. Між поліційними чиновниками а вязнями прийшло до формальної борби, в якій поліція побідила. Тепер суджено за той опір 55 вязнів і засуджено їх разом на 700 літ вязниці, себто на поодинокую особу припало по 13 літ. Проти сего засуду внесли «політичні» рекурсе.

— **Комб і князь Орлеанський**. Графиня Парижа, вдова по внукови короля Людвика Филипа, замешкала знова на францускій землі в селі Моржет над берегом моря коло Брест. В Моржет є палата, в якій графиня мешкала перед чотирма літами. Приступ до берега там дуже легкий, бо яхтом можна приплисти до невеличкого заливу, а до берега доїздить ся човном. Тоді то князь Орлеанський кілька разів приїздив яхтом до Моржет, аби з матерію гр. Людвиково і сестрою провести часок на францускій землі. Селяни з Моржет бачили нераз князівський яхт в заливі, але дізнало си про те і правительство. Був се вельми відважний крок князя Орлеанського, бо декретом з 1888. р. Франция прогнала раз на все претендентів до францускої корони князів Орлеанський і Бонапартих з границь республіки. Тепер знова появил ся на мори коло Моржет яхт кн. Орлеанського, але князь не зважить ся тепер ступити на сушу, бо президент міністрів Комб поручив жандармерії обсадити Моржет і арештувати князя.

— **Родимці!** Не забувайте на приватну жіночу семинарию у Львові, удержувану Тов-ом педагогічним і присилайте постійні жертви! Висуйтесь громадно в члені сего Товариства і виривуйте залеглости. Вписове вносять 1 К. Препнумеруйте часопись для дітей «Дзвінок» і часопись «Учитель», так шоби они могли при більшим числі передплатників стати на ще висшим щаблі і відповісти всім бажаням съвідомих читачів. Адреса касиєра: А. Алиськевич (ул. Кохановского 15 Б.)

— **З перемискої епархії**. Канонічну інституцію одержали оо.: Богдан Полянський на Чорнорії, Іван Сенишин на Куниньську волю, Евстахій Касюрак на Шумяч, Іван Заяць на Смільнич дек. затварницького. До канонічної інституції заізвили: Мих. Кузьмак на Явірник руский, Володимир Ясеницький на Радичичі, Іван Созанський на Волощу, Ант. Лаврівський на Болахівці, Ілія Левицький на Боратин дек. порохницького, Михайло Дигдалевич на Корчів, Мик. Лопатяк на Дубрівку. Завідательство в Хмелю одержав Іван Шевчик. Сотрудництво в Любичи одержав Йосиф Лисяк.

— **Важне для катехитів і народних учителів**. Одинокий підручник до науки релігії в народних школах, т. з. Практичний провідник для катехитів в трох частях, уложив о. Евгеній Гузар — поручений Радою шк. кравевою в урядовім дневнику з д. 27. липня с. р. до шкільних бібліотек — можна набувати в книгарні ім. Шевченка і Ставропільській по ціні 4 К 80 с. без почт. пересилки. Народні учителі можуть купити сю книжку по ціні 3 К з почт. пер. у автора, ул. Длугоша 17.

Посмертні оповістки.

— **О. Анастазій Тустановський**, парох в Пилах, жовківського деканата, упокоїв ся дня 4. с. м. в 60. році життя, а в 34. році священьства. В. с. п!

Телеграми

з дня 6. вересня.

Прага. Виконний комітет молодоческої партії відбув вчера засідане, на яким обговорено кілька резолюцій повітових виділів в справі поділу Чех на округи. Ухвалено постарати ся, аби правительство почало публичні роботи в цілім краю.

Петербург. Цар виїхав вчера до Кроштаду, аби оглянути балтійську флоту перед єї відвідом на води східної Азії.

Париж. З Петербурга доносять, що ген. Ку-

АВДОТЯ. Пестить его ще більше, то не того дїждаете ся — ще й убі!

АРИНА ІВАНІВНА. Ну, годі тобі, годі! А ти мовчи, Александови Єгоровичу ні натяком!

АВДОТЯ. Пізнасть, без муки годі.

АРИНА ІВАНІВНА. Візьмемо без грошей.

АВДОТЯ. Не дадуть. Аджеж чули, що він приказав?

АРИНА ІВАНІВНА. Господоньку! Щож се воно буде, Авдотю? Гріх, який гріх! Олексійку, що ти наробив! *(сплеснула руками таї опускає ся на крісло).*

(Входить Клявдія; вона трохи горбата та кривобочка, суха, руда, з рябогнїями на лиці. Часто курить, у неї в руках папіроска. Трудно означити, кілько їй років. Пять років заміжжя зістарил та споганили сю жєницину).

АРИНА ІВАНІВНА. Клявдочко! Горе у мене!

КЛЯВДІЯ. У вас кожного дня горе. Павлика цілком розстроїли... Ему жовч може розілати ся.

АРИНА ІВАНІВНА. Олексійко що зробив! Який гріх!

КЛЯВДІЯ. Ви все лише зі своїм Олексійком а про других вам байдуже!

АРИНА ІВАНІВНА. Гроші, бач, забрав... шістьдесять рублів! Батько лишив на муку. Якжеж воно, Клявдочко? Що мені діяти?

КЛЯВДІЯ. Як він зважив ся?... Нікчемний хлопчиско!

АРИНА ІВАНІВНА. Бою ся, шоби старий не довідав ся... біда буде.

АВДОТЯ. А ви лише покривайте его, то він ще й не те украде.

АРИНА ІВАНІВНА. Мовчи ти! Допоможи Клявдочко. Дай... Я вже якось покручу, віддам тобі.

КЛЯВДІЯ. А деж я возьму вам? Які ви чудні.

АРИНА ІВАНІВНА. Може в тебе в скарбничці найде ся...

КЛЯВДІЯ. Се дитячі гроші. Якжеж мені їх брати, скажіть самі?

АВДОТЯ. А ви попросіть у старшого сінка.

АРИНА ІВАНІВНА. Не дасть, у него самого либонь нема. Бою ся ему згадати... Клявдочко, ну, як-же буде?

КЛЯВДІЯ. Ви мати, а боїте ся... Потрівайте, візьме він вас у руки ще і не так. Ось тата підмовляє, шоби не видавав нам місячних грошей. А ще й брат! Не любить Павлика... а Павлик в праві, він все в праві. Він має право жадати, се я скажу всім в очи, — у нас діти є.

АРИНА ІВАНІВНА. Погоди ти! Здає ся іде... Ще й грїха з тобою набереш!

(Входить Константин. На нїм гарний хорошо шитий костюм, волосє трохи закрученє. Він увагалї звертає велику увагу на свою поверховність. Війшовши, сїдає за стіл і роздражнюючи ся скидає кришки хліба зі стола).

(Дальше буде).

ропаткин зажадав мобілізації шістьох нових корпусів армії.

Відень. При вчорашнім тягненю 3%-ових лосів кредитових II-емісії з 1889. р. головна виграна 100.000 К упала на лос сер. 5.240 ч. 13; 40.000 К виграла с. 5.291 ч. 32.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішніх недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Місця господині в святищенім домі глядає особа образована, середніх літ. Близше можна розвідати у п. Ясінського, кравця у Львові, ул. Боїмів 4. (10—10)

„Тревоги автора і видавника“
(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на веліновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Найновіший твір

Л. Лопатинського
ПАРАЦЯ

комедія в 3 актах зі співами
(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діяльгом. Ся комедія збогачує знатно галерею типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедія надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії упослідженим недотепою, але противно має нагоду посьміятися ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної свідомости.

← Ціна 2 кор. →

Набути можна у накладчика С. Горюка у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

В книгарни Товариства ім. Шевченка в книгарни Старонігійській можна дістати отсі праці видані проф. д-ром Ів. Копачом:

- Будучність гімназій. Ціна 1 К.
- Партийна політика і морал. Ц. 50 с.
- Родинне житє (під розвагу руским «соколкам і паннам»). Ц. 50 с.
- Соціалізм, етика і політика (під розвагу «старшим і молодшим»). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

Александр Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК Французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштовою пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

Контора виміни
д. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

з купує і продає
всякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**

по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Джістер“

стоваришене зареєстроване в обмеженої порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Джістрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затагати **ПОЗИЧКИ** на 6% за предложенем відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДЖІСТРА“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділи а часть зиску призначає ся на добродійні ціли; дотепер уділево на церкви, бурси, школи і т. п. 18.385 К.

Стан 31. маі 1904:

Вкладки	1,698.746 К
Уділи	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, лок. в банках і на рах біжучий	506.994 К

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Деятина (чер. Коломні 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенціма
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Чернівців, Деятина, Заліщик, Новоселиці
10:20	з Рашева, Любачева	10:50	до Белзца, Сокала, Любачева
11:25	з Коломні, Жидачева, Потутор, Керезмезе	10:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	1:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Н. Сагча, Римадова, Івонича, Сянока, Хирова
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Сагча, Римадова, Івонича, Сянока, Хирова	2:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцмана, Новоселиці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі (від 1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Стрия, Любачева, Хирова.
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белзца, Любачева	5:55	до Коломні, Жидачева
5:30	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинців	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Сагча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—3/4 вкл.) Гусятина, Керезмезе, Калуша	10:05	до Перемишля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загіри
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенціма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Деятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Ясла, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Вроцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Сагча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кіцмана
	на дворець „Підзамче“	4:10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенціма
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів		з двірця „Підзамче“
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30, рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:03 пополудни, 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.)
з Явова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31,8 вкл. в неділі і свята).
зі Ширця 9:35 вечер (1:6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рїзнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Нічи годни від 6. вечер до 5:48 рано обведено рамками. — В місті продає білети значайні агенція часописий Й. Ст. Соколовского пассаж Галицана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізнич. державних (ул. Красніцких ч. 5.) уділяє конценсіи в справах залізничих, продає білети всинього рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудн., 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8,5 до 11/9 вкл.) 11:10 в ночи (що неділі).
до Явова 6:00 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни.
до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
до Любіня вел. 2:15 попол. (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).